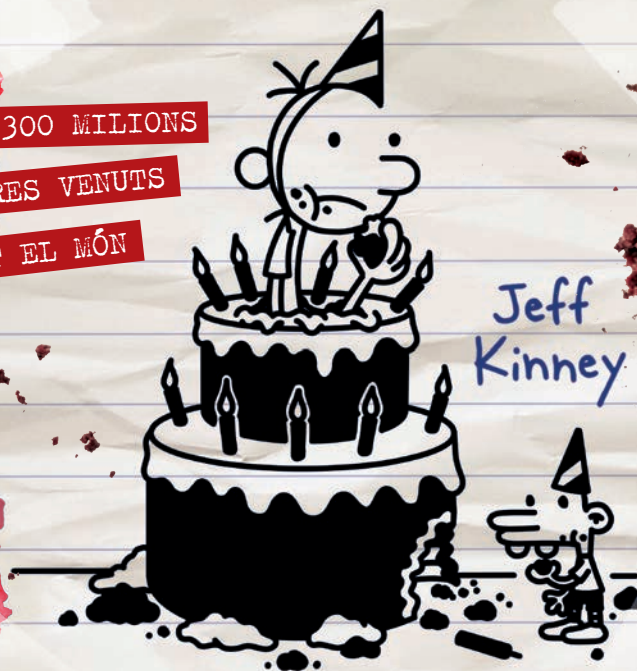

DIARI del Greg

AIXAFAGUITARRES

MÉS DE 300 MILIONS
DE LLIBRES VENUTS
A TOT EL MÓN

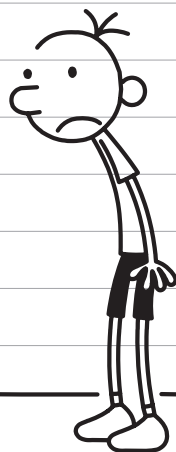

Estrella Polar

DIARI del Greg

AIXAFAGUITARRES

Jeff Kinney

Estrella Polar

Estrella Polar
Sèrie *Diari del Greg*

Aquest llibre és ficció. Els noms, personatges, llocs i fets que es relaten són producte de la imaginació de l'autor. Qualsevol semblança amb persones, vives o mortes, establiments comercials, esdeveniments i locals és pura coincidència.

Títol original en anglès: *Diary of a Wimpy Kid: Partypooper*

© del text i de les il·lustracions: 2025, Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, i el disseny de Greg Heffley™
i el disseny de la coberta del llibre són marques registrades de Wimpy Kid, Inc.
Tots els drets reservats.

Llibre dissenyat per Jeff Kinney
Coberta dissenyada per Jeff Kinney, amb Pamela Notarantonio i Lora Grisafi

Publicat en llengua anglesa el 2025 per Amulet, un segell d'ABRAMS
Primera edició en català: octubre del 2025
(Tots els drets reservats en tots els països per Harry N. Abrams, Inc.)

© de la traducció: 2025, David Nel·lo
© d'aquesta edició: 2025, Edicions 62, S. A.
Estrella Polar
Av. Diagonal, 662-664
08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

ISBN: 979-13-87782-59-7
Dipòsit legal: B. 15.970-2025
Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible
i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.
La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté
l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre
contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraïm
que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors
perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu
fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO
a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre
o de qualsevol de les seves parts amb la finalitat d'entrenar o
alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

JUNY

Dimarts

Quan ets petit, cada aniversari compta molt. Perquè, gairebé sense adonar-te'n et fas gran i s'ha acabat la festa.

El que passa és que durant els primers tres o quatre anys de vida els aniversaris estan totalment desaprofitats, perquè no tens ni idea del que està passant. I després només et queden un grapat d'anys bons abans que la gent et comenci a regalar productes d'higiene personal i camises de vestir a cada aniversari.

Total, que si aquest és l'últim moment de glòria, penso viure'l de manera ESPATERRANT.

Per desgràcia, no tinc clar com m'ho faré perquè sigui així. El meu aniversari és aquest cap de setmana, i encara no he decidit qui convidaré a la festa. Però tot això pot esperar perquè ara mateix em vull concentrar en quin serà el meu DESIG.

Cada any, tens l'oportunitat de demanar un desig que et pot canviar completament la vida. Però quan arriba el moment de la veritat, et sents massa pressionat.

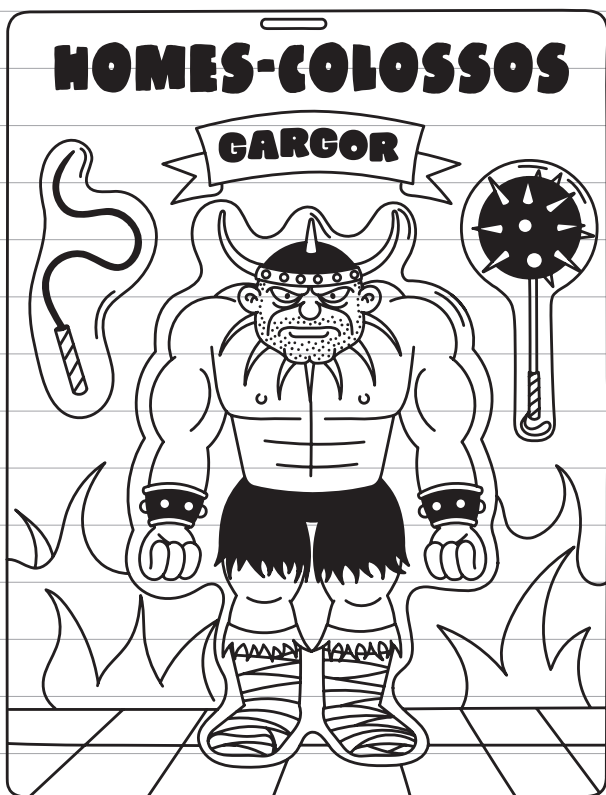

Total, a mi sempre m'agafa el pànic i dic el primer que em passa pel cap.

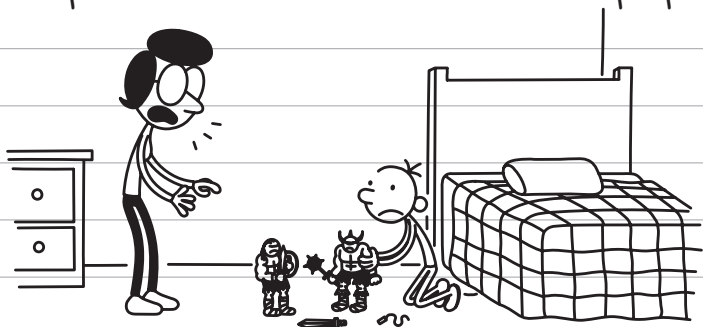

M'he menjat el coco intentant trobar una cosa que valgui la pena desitjar. Però, ara per ara, no en tinc ni idea.

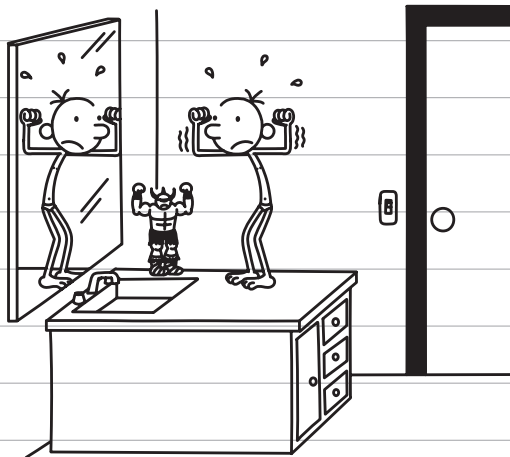
Quan ets més petit, demanar un desig és fàcil perquè sempre hi ha alguna joguina que esperes amb bogeria que et regalin el dia de l'aniversari. I quan tenia set anys, jo volia aquells ninots d'acció que aleshores estaven tant de moda.

Però la mare no veia amb bons ulls que jo jugués amb ninots que tenien «un tipus de cos poc realista», perquè allò em podia fer sentir malament amb el meu propi cos.

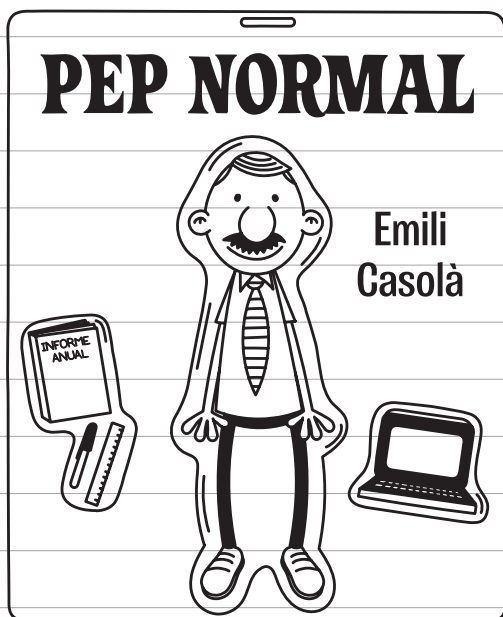

La veritat és que jo no m'havia sentit mai malament amb el meu cos fins que va dir allò. I des d'aleshores, quan em miro al mirall mai em veig com abans.

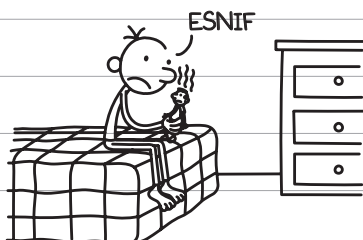

Al final, la mare va deixar de regalar-me aquells Homes-Colossos i els va substituir per uns ninots que venien en una botiga de joguines educatives.

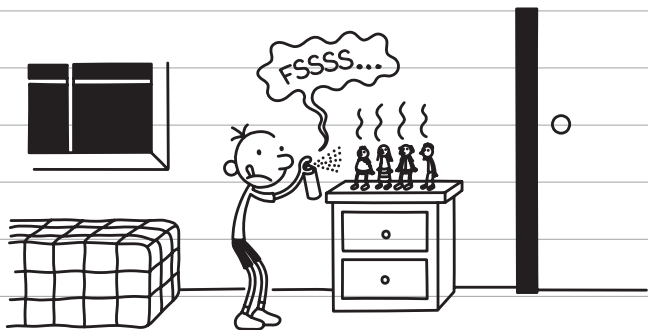
I encara que els cossos dels nous ninots d'acció eren més realistes, no eren ni la meitat de divertits a l'hora de jugar-hi.

Si voleu que us digui el que en penso, aquells eren MASSA realistes. Si no els rentaves sovint començaven a fer PUDOR. I prou feina tinc a mantenir la MEVA higiene personal perquè m'hagi de preocupar de rentar les joguines.

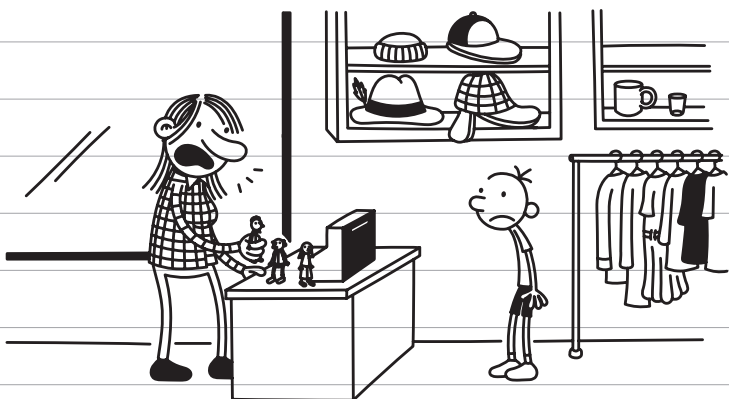
La mare es va engrescar massa, i em va comprar un munt de Peps Normals, tants que el meu dormitori va començar a fer una fortor com de vestidor de gimnàs. I cada setmana gastava uns quants pots de desodorant per tenir el problema controlat.

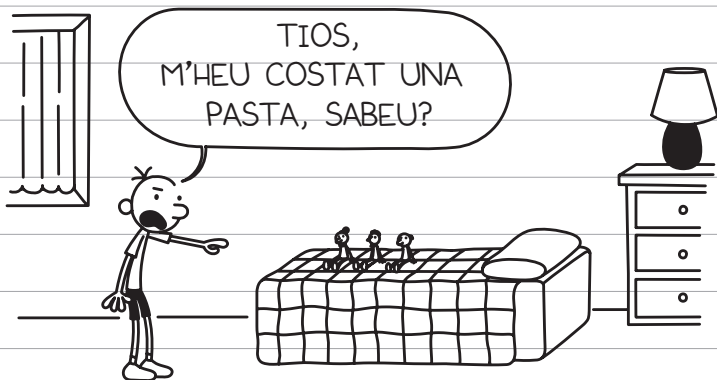
Va arribar un moment en què no vaig poder més i vaig portar tots els meus Peps Normals al contenidor de donacions d'una ONG. I em vaig alegrar de passar el problema a un ALTRE xaval.

Llavors vaig veure una pel·li en què les joguines cobraven vida, i vaig començar a tenir remordiments per haver-ME'N desfet. Total, que vaig anar a l'ONG per demanar-los que me'ls tornessin. Però em van dir que, si volia recuperar les joguines, havia de PAGAR.

Així que vaig haver de tornar a comprar-los amb la meua setmanada, i això és una cosa que mai no oblidaré.

La gent que fa aquestes pel·lícules no s'adonen de com afecten els xavals. Quan era petit vaig veure Pinotxo i em vaig pensar que el nas em creixeria si deia una mentida. I per això, mai m'he cregut res del que deia el cosí de la mare, el Gerald.

Quan vaig pensar que els meus ninots estaven vius, em va agafar por que estiguessin enfadats amb mi. I no em podia concentrar en els deures de l'escola.

